

**ת"פ 64280/03-17 - מדינת ישראל נגד יעל אגם 2012 בע"מ, גלינה
שולמן**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 64280-03-17 מדינת ישראל נ' יעל אגם 2012 בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשומות

1. יעל אגם 2012 בע"מ

2. גלינה שולמן

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד תהילה מורן חגי

ב"כ הנאשומות: עו"ד שלמה ניסים

הנאשומות: עצמה

גזר דין

רקע ועובדות כתוב האישום

1. הנאשומות הורשוו ביום 29.4.2019, על יסוד הودית הנאשמת 2 (להלן: "הנאשמת") מיום 12.4.2018 ומיום 29.4.2019 (از ביקשה הנאשמת לצרף עבירות נוספות), בבעלות 5 עבירות על פי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א- 1961 (להלן: "הפקודה"). על פי המפורט בכתב האישום, הנאשמת 1 היא חברה פרטית אשר עסקה בתקופת הרלבנטית בייצור וממכר בגדי נשים. הנאשמת הייתה המנהלת הפעילה של הנאשמת 1. הנאשומות, ללא סיבה מספקת, לא הגיעו במועד לפיקוד השומה בשמה של הנאשמת 1, דוח בctrine מאزن ודוח רווח והפסד לשנים 2012, 2014, 2015. מחזור עסקאותה של הנאשמת 1 לשנת 2012 עמד, על פי דיווחיה למע"מ, על סך של

עמוד 1

© verdicts.co.il - או.

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

321,385 ₪, לשנת 2014 על סך 325,560 ₪ ולשנת 2015 על סך 336,855 ₪. בנוסף כאמור, על פי בקשה הנאשמת והודיתה, הורשו הנאשמות גם בכך שלא הגיעו במועד, ללא סיבה מספקת, את הדוחות לשנים 2016-2017 על שם הנאשמת 1.

פסקoir שירות המבחן

2. מהתסוקיר לעונש אשר התקבל בעניינה של הנאשמת עולה כי הנאשמת, בת 64, נשואה ואם לשתי בנות, לדבריה מתגוררת לシリוגן בחנות שבעלודה ובבית אחת מבנותיה, וסובלת מבעיות רפואיות. עוד על פי דבריה, הקימה יחד עם בעלה בשנת 2010 עסק לעיצוב ושיווק בגדי נשים, אשר נסגר בשל הסתבכותה בחובות. בעת עירicht התסוקיר היא בעלת עסק למכירת יצירות אומנות. בנותיה של הנאשמת בגיןות ועוסקות במקצועות חופשיים. בעלה מוכר כבעל 70% נכות מבטוח לאומי בגין סכירת ומחלות לב. לדברי הנאשמת מצבו הרפואי רופף, הוא מתאשפץ באופן תדיר בבית החולים וזוקק לטיפולו הצמוד.

3. על פי התסוקיר, הנאשמת קיבלה אחראיות מלאה על ביצוע העבירות, וביטהה הכרה בחומרת המעשים. לדבריה, בתקופת ביצוע העבירות חוותה משבר בעקבות הסתבכותה בחובות בקשר לעסק. עוד לדבריה, עם הקמת העסק, בעלה, אשר עסוק בניהולו בפועל להקה בלבד, מצבו הרפואי המתדרדר והוא התקשה לבצע משימותיו. בעקבות כך לא הצליחו ליצור הכנסות והחלו לציבור חובות. בנוסף, עם הקמת העסק הפקידה את ניהול החשבונות בידי חברה שעסכה בכר, ובשנת 2014 נודע לה כי נפלה קורבן למעשה הונאה, הדוחות שעל הגשותם שלימה לא הוגשו "מע"מ, ומסמכיו העסק נעלמו. הנאשמת טענה כי כלל האירועים המפורטים הקשו עליה להפעיל שיקול דעת תוך ניהול העסק, וכי פעולה באופן אימפרטיבי והירושdotiy שאיינו מביא בחשבון את השלכות בחירותה לטוויה הארוך. עוד הוסיפה כי לאחר שימושה את ביתה לבנק, הבית חולט, והוא נאלצה לפעול לקבלת הלואאות שונות גם מהשוק האפור וכי חוותה אמורים על חייה וחיה קרוביה מהשוק האפור. בשל האמור התקשתה לטענתה למן את הכנת והגשת הדוחות מושא כתוב האישום.

4. שירות המבחן ציין כי הנאשמת התקשתה להסביר את הסתבכותה ביצוע העבירות לאחר שהורשעה בעבר בעבירה דומה, ולהתרשםות קצינית המבחן הנאשמת המשיכה להתנהל מתוך הצפה רגשית, והתקשתה להתמקד בחשובות של הגשת הדוחות. בנוסף, ציין שירות המבחן את חששה של הנאשמת מעונש מססר שיושת עליה ולו בעבודות שירות, וחששה שעונש מסווג זה יפגע ביכולתה לטפל בעלה החולה ועלול להעמיק את מצוקתה הרגשית והכלכלית. על פי התרשומות שירות המבחן, הנאשמת, אשר שיתפה פעולה באופן מלא, היא בעלת מערכת תקינה ולא קיימים בה דפוסים עבריניים או מרמתים עמוקים. לצד זאת ציין שירות המבחן קשיי התארגנות אצל הנאשמת, המתנהלת בשנים האחרונות באופן הירושdotiy ומתוך בלבול, כשהיא טרודה ומוסצת בקשיה הבריאותיים, המשפחתיים והכלכליים, ומתוך דחיקת העיסוק בפן העסקי לתחתיות סדר העדיפויות. הנאשמת נוהגת להסתיר מצוקותיה מסביבתה הקרובה ופועלת באופן אימפרטיבי.

5. כגורם סיכון להישנות עבריניות ציין שירות המבחן את חומרת העבירות שביצעה הנאשמת ואת החזרתיות המאפיינת אותה, שנראה שהעבירה הקודמת לא הייתה גורם מרtauן ומציב גבול דו עבורה. לצד זאת אף צינו קשייה הנפשיים של הנאשמת וניהול עסק עצמאי על ידה. כגורם מפחית סיון צינו קבלת האחריות, מודעות לחומרת

המעשים כו, הסרת המחדל וקיומה של מערכת ערכים תקינה. לאור קשיי התארגנות וקשייה הרגשיים של הנואמת לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית. לאור התרשומות שירות המבחן מחשבות ענישה קונקרטית בענינה של הנואמת גובשה עבורה תכנית של"צ. קצינת המבחן ציינה כי להבנתה, על מנת שלא יופעל המאסר המותנה התלו依 ועומד כנגד הנואמת, יש צורך משפטי בביטול הרשעה. לאור נסיבותה ומאפייניה של הנואמת, להערכת שירות המבחן, ענישה בדרך של עבודות שירות או מאסר בפועל תעמיק את מצוקת הרגשות והכלכלי. משך הומלץ על ביטול הרשות הנואמת והטלת צו של"צ.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

6. ב"כ המאשימה הגישה את 1/ ות/2, המעידים על הרשותה הקודמת של הנואמת ביצוע עבירות זהות, ועל מאסר על תנאי תלו依 ועומד כנגדה. בהקשר זה ציינה כי סמוך למועד בו הורשעה הנואמת בעבר ביצוע חמש עבירות זהות, המשיכה הנואמת ביצוע העבירות מושא כתוב האישום במשך 5 שנים נוספות. לטענתה המאשימה, עונש המאסר על תנאי התלו依 ועומד כנגד הנואמת הוא חב הפעלה, ויש להורות על הפעלתו. לטענתה, וטור שהפנטה לפסיקה, העתירה לאי הרשות הנואמת על מנת שלא יופעל המאסר המותנה היא פיקציה שאין לה מקום. עוד לטענתה, גם ככל אין מקום לבטל הרשעה בסוג זה של עבירות.

7. ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה שבין מאסר על תנאי ועד 8 חודשים מאסר בפועל לכל עבירה כאירוע. לאור הסרת המחדל המלאה על ידי הנואמת, הגשת הדוחות וכן הסדר השומה, כמו גם מצבה האישית עתרה כי יושת על הנואמת עונש של מאסר בן חמישה חודשים, אשר יורצה בחופף למאסר המותנה התלו依 ועומד כנגדה בעבודות שירות. לצד זאת, עתרה כי יושת על הנואמת מאסר על תנאי מרטייע, קנס בסך 8,500 ₪ ועד 29,200 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע העבירה. ביחס לנואמת 1 שהיא חברה פעילה, עתרה כי יושת גם עליה קנס במתחם אשר צוין.

טיעוני ההגנה לעונש

8. ב"כ הנואמת הפנה למסקיר לעונש אשר התקבל ולכך שהמאסר על תנאי התלו依 ועומד כנגד הנואמת נגזר לפני מעלה מ- 7 שנים. בנוסף הפנה למסמכים המעידים על המצב האישי, הכלכלי והרפואי המורכב של הנואמת ובעלה, כמו גם להסכם השומה והסרת המחדל על ידה. עוד טען כי הנואמת נפללה קורבן להונאה, ומאיימת על ידי השוק האפור, והגיש מסמכים שונים לתמיכה בטענותיו נ/1. לטענותו, הנסיבות במרקחה זה חריגות ומצדיות התחשבות מיוחדת בנואמת. עוד לטענותו, הפעלת המאסר המותנה בענינה יביא להשלכות קשות על מצבה הכלכלי והאישי, מצבו הבריאותי של בעלה, ומצב העסק אותו היא מפעילה היום.

9. בקשר לנסיבות ביצוע העבירה הפנה ב"כ הנואמת לכך שמחזורי הנואמת 1 בתקופה ביצוע העבירות אינם גבוהים, ולכך שלגביו שנת המס 2014 אף קיבל הנואמת החזר מס. בנוסף ציין כי בלבד ביצוע עבירות מס הכנסה, לא הסתבה הנואמת לאורך השנים ביצוע כל עבירה נוספת, ובכלל זאת עבירות על חוק מס ערך נוסף או עבירות ביטוח לאומי. לטענותו, במרקחה דנן המדובר במסכת עובדתית אחת, ויש לקבוע את כלל העבירות כאירוע. עוד טען כיagi הגשת הדוחות נבע מקיים כלכלי לאור הסתבכותה כלכלית של הנואמת, ולא לשם בצע כסף או מtower כוונה לשחתמט מתשלום מס או במרמה. ב"כ הנואמת ציין כי הנואמות פנו למשרד רואה חשבון אשר מעל באמון, ואף מסר צ'קים

פתחים שניתנו לו על ידי הנאשمت אחרים, ובכלל זאת לשוק האפור. ב"כ הנאשמת שב והדגיש את מצבו הרפואי הקשה של בעלה של הנאשمت שברקע ביצוע העבירות, וטען כי בתקופה הרלבנטית התפנזה בעיקר לטיפול בו. בנוסף הפנה לכך שה Hebaidot ביצעו הורשעה הנאשמת הן מסווג עוון, ובמדד הקל יחסית של עבירות המס, תוך הפניה לפסיקה.

10. ב"כ הנאשמת הפנה להמלצת שירות המבחן להשתת צו של"צ על הנאשמת, וטען כי גם בעבירות מס יכול בית משפט יכול לחרוג, להקל, להאריך את המאסר על תנאי ובטל הרשעה, וכן לשקל שיקולי שיקום תוך הפניה לפסיקה. במקרה דנן ציין מספר אפשרויות חלופיות בהן ניתן לנحوו בעניינה של הנאשמת.

11. האפשרות הראשונה שהציג הסגנור היא ביטול הרשות הנאשמת והשתת צו של"צ תוך הרשות החברה (הנאשמת 1) ו濟ירת קנס עליה. בהקשר זה הפנה להלכת כתוב וטען כי סוג העבירה ונסיבות הנאשמת מאפשרות את ביטול הרשותה על מנת להימנע מהפעלת מאסר על תנאי, תוך שהפנה לפסיקה, ובכללה החלטה אליה הפנחה המאשמה אשר לא שללה זאת.

האפשרות השנייה היא הותרת הרשות הנאשמת על כנה תוך הארכת המאסר המותנה שלטענתו אינו חיב הפעלה אלא בר הפעלה. לדעתו של הסגנור ניתן להתייחס לחמשת העבירות בהן הורשעה הנאשמת בעבירה אחת בהקשר זה תוך הפניה לפסיקה. לטענותו, יש לפרש את ההלכות הקיימות בראשי חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, תיקון 13 לחוק העונשין והלכת ג'אבר ולבחוור באפשרות המיטיבה עם הנאשם.

האפשרות השלישייה שהציג תוך הפניה לפסיקה היא גישה משלבת לפיה תיווך הרשות הנאשמת בעבירה אחת מבין העבירות בהן הורשעה, תוך ביטול הרשותה ביצוע יתר העבירות שבכתב האישום, הארכת המאסר המותנה, השחת צו של"צ וקנסות. לטענותו, המידתיות, עיקרונות ההלימה, עיקרונות השווון ואחדות הענישה מצדיקים במקרה זה הימנעוט מהפעלת המאסר המותנה. לטעומו, הפעלתו של המאסר המותנה תהיה בלתי מידתית בהשוואה לנאים אחרים בסיבות דומות שאף לא הסירו את המחדל, בהקשר זה הפנה לטבלת פסיקה אשר צורפה במסגרת נ/1.

האפשרות הרביעית שאיננה מועדפת על הסגנור, היא להסתפק בהפעלת המאסר על תנאי התלי ועומד בחופף לענישה בתיק זה וקבעת ריצוי העונש בעבודות שירות תוך התחשבות בגובה הקנס שייגזר.

12. ב"כ הנאשמת הפנה שוב לנטיותה האישיות המורכבות של הנאשמת וציין את המצב הכלכלי הקשה של בעלה ושלה. בנוסף, ציין את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה הראשונה מושא כתב האישום, הדוח לשנת 2012, וטען כי לו הייתה נוקטת המאשמה באכיפה מהירה, יתכן ולא היה מתווסף האישום הנוסך לשנים 2015-2014 ובית המשפט לא היה נדרש להפעיל מאסר על תנאי ישן בזמן. בנוסף, הפנה לתזכיר חוק העונשין (הבנייה שיקול הדעת השיפוטית בענישה- תיקונים שונים) התשע"ב-2015 המפרט מצבים שונים בהם מוצע כי ניתן יהיה לסתות ממתחם העונש ההולם.

13. באשר למתחם הקנס, ציין ב"כ הנאשם את הצורך באמצעי קיום בסיסי לנאשמת ועתיר כי יקבע קנס מותן ומינימלי. בנוסף, בהקשר לנאשמת 1 טען כי ככל שייגזר קנס ממש על החברה, יש לתת את הדעת לכך שהנאשמת היא

זו אשר תיאץ לשלמו. ב"כ הנאשمت טען לאינדיבידואליות שבуниשה, עתר למידת החסד והרחמים וביקש כי עונשה של הנאשمت יהיה מידתי וכי לא תיאץ לרצות עבודות שירות אשר יפגעו בה ובעמיסתה.

דבר הנאשמת

14. הנאשمت הודהה לסניגור וכיינה את השירות הטוב שקיבלה. לדבריה, ככל שייגזרו עליה עבודות שירות לא תוכל לעמוד ואף תתקשה לטפל בעבורה אשר צמוד אליה לאור כל שעות היום לאור מצבו הרפואי. בנוסף טענה כי היא מאוימת. לדברי הנאשمت עד לפניה 15 שנה חיה חיים נורמטיביים והקריסה הכלכלית אירעה גם לאור המצב הרפואי של בעלה. גם הנאשمت צינה כי רומהה על ידי רואה החשבון וביקשה התחשבות ככל שניתן לאור מצבה הקשה. הנאשمت הגישה מכתב אשר סומן נ/3.

דין והכרעה - סוגיות הרשותה

15. בין האפשרויות החלופיות להנעה עצירה לביטול הרשותת הנאשמת בכלל העבירות בהן הורשתה או בחלקן, תוך הורתת הרשותת הנאשמת 1 (החברה) על כנה. ההגנה עצירה כאמור על מנת להימנע מהפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשמת אשר נגזר עליה ביום 29.11.2012 לאור הרשותה ביצוע עבירות זהות בת"פ (שלום ת"א) בת"פ 10-12-17747 (להלן: "התיק הקודם").

16. בכלל, הליך משפטי של אדם בגין שהוכח כי עבר עבירה פלילית יסתהים בהרשותה. הימנעות מהרשותה או ביטולה מהווים חריג בשל נסיבות מיוחדות וויצוות דופן. לפי קביעת בית המשפט בע"פ 2083/96 כתוב נ' מדינת ישראל, (פ"ד נב(3) 337, 342 (1997)) (להלן: "הלכת כתב"), לשם ביטול הרשותה, יש לבחון הצטברותם של שני תנאים עיקריים: האחד, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקירה על הרשותה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. השני, האם הרשותה תפגع פגיעה חמורה בעתידיו או בשיקומו של הנאשם. הנטל הוא על ההגנה לשכנע כי בנסיבות המקירה יש להעדיף את שיקום הנאשם על פני שיקולים אחרים. (רע"פ 3589/14 לוזן נ' מדינת ישראל (10.6.2014), ע"פ 5985/13 אבן נ' מדינת ישראל (2.4.2014), ע"פ 9893/06 אופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007), רע"פ 3852/14 ורשואר נ' מדינת ישראל (18.8.2014) פסקה 11 וע"פ 3255/14 ביטון נ' מדינת ישראל (16.3.2015)).

17. גם שהמגמה הרווחת בפסקה היא שלא לבטל או להימנע מהרשותה בסוג העבירות שבביצוען הורשתה הנאשמת, כפי שציינתי בת"פ (שלום ת"א) 16-01-61258 מע"מ מס קניה ומע"מ ת"א נ' נדייר קלאסיק (להלן: "נדיר קלאסיק"), קיימים מקרים המתאימים בנסיבותם, בהם נמנע בית המשפט מהרשותה או הורה על ביטולה בעבירות מהסוג הנדון. ראו לשם דוגמא רע"פ 4606/01 סופר נ' מדינת ישראל (3.1.2002), עפ"ג (מרכז) 26177-05-14 בהרבה נ' מדינת ישראל (22.2.2015) והפסקה המזכרת שם, ע"פ (ב"ש) 23401-11-11 מדינת ישראל נ' אוחזין (1.2.2012) ות"פ (ת"א) 7054-09-14 רשות המסים נ' יוסף (19.7.2015) יותר הפסקה המפורטת בנ/1 אליה הפנתה ההגנה (חלקה אף בקשר לעבירות אחרות). ראו גם התייחסות בעניין נדייר קלאסיק לסוגיות הימנעות/ביטול הרשותה בסוג זה של עבירות.

18. במקירה דן לנשפטת הרשעה בגין ביצוע עבירות זהות בתיק הקודם, ולא הוצג כל נזק קונקרטי לנשפטת עצם הרשעה הנוכחית. האמור מנסה מאוד לקבל את עמדת ההגנה ולבטל את הרשותה. טענת הסגנון לפיה על בית המשפט לשקל שיקולי שיקום ובמקרים מסוימים אף שיקולי צדק בעת גזרת העונש ואף בעת בוחינת העתירה לביטול הרשעה נכונה ברמה העקרונית. יחד עם זאת, במקירה דן, בלבד מהעלאת הטענה, לא הוכח כל מסד ראוי המעיד על שיקום שעבירה או עוברת הנשפטת או על קיומם של שיקולי צדק מיוחדים שיש לשקל. קיימם קושי אינגרנטי עם הטענה בדבר שיקום הנשפטת כאשר גם בזמן ניהול ההליך עצמו, המשיכה הנשפטת ביצוע עבירות, ועל כן מעידות העבירות אשר ביקשה לצרף לשנים 2016 ו- 2017, כישל לזכור כי מועד הגשתו של הדוח לשנת 2017 על פי חוק הוא בשנת 2018, בעת שהליך זה מתנהל.

19. נתתי דעת ליישכלות הנטענות של הפעלת המאסר על תנאי על נשפטת, בגין למעשה התבקש ביטול הרשעה באופן מלא או חלק. גם אם במקרים חריגים מתאיימים הרצון להימנע מהפעלת מאסר על תנאי העומד בסיס ביטול הרשעה "יחסב כשיקול לניטמי" (כפי שעולה מהפסיכיקה אליה הפנה הסגנון) לא שוכנעת כי נסיבות מקרה זה כה חריגות ונדריות, המצדיקות זאת (ראו והשו רע"פ 8036/15 גבריאלוביץ נ' מדינת ישראל (2.12.2015) פסקה 12, שם לא פסל כי השופט ג'ובראן כי ניתן לפעול כאמור במקרים חריגים, וכן ע"פ 15-06-32790 (ת"א) גבריאלוביץ נ' מדינת ישראל (19.10.2015) המפרט את הנסיבות שם).

20. יש לתת את הדעת לכך שבעניינו המאסר המותנה תלוי ועומד כנגד נשפטת אינו חריג או לא מידתי באורכו ביחס לנשיפות העבירות בהן הרשעה הנשפטת (ראו והשו: ת"פ (שלום ת"א) 8845/03 מדור תביעות פלילי ת"א נ' סעדייה (15.6.2006) (להלן: "ענין סעדייה"). יש לזכור כי נשפטת ביצעה עבירות משך חמיש שנים מס, לאחר שמאסר מותנה היה תלוי ועומד כנגד חברת חברה חדשה שפתחה (הנשפטת 1). חלק מהעבירות בוצעו על ידי נשפטת תוך ניהול ההליך דן. בשים לב לשיטתיות ומשך ביצוע העבירות, כshawish של מאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדה, אין בקשריה הכלכליים האישיים והאחרים של הנשפטת, בטענותה כנגד משרד רואי החשבון/הנהלת החשבונות שטיפל בעניינה, או בכך שמחוזרי הכנסות בשנים הרלבנטיות היו נמוכים ובטוצאות המס באותה שנים, כדי לממן באופן ממש את חומרת הנסיבות.

21. בנוסף, אין ב"גלו" של המאסר המותנה (משנת 2012) וטענת ההגנה בדבר השינוי שבגהשת כתוב האישום אשר יתכן והביא את נשפטת לביצוע עבירות נוספות כדי להביא למסקנה כי ראוי לבטל את הרשות נשפטת על מנת להימנע מהפעלתו. בראש העבירות בהן הרשעה הנשפטת הנשפטת ביצוע עבירות נוספות. באשר "לגלו" של המאסר המותנה יש לזכור כי המאסר המותנה הושת על נשפטת בשנת 2012 ובסתור למועד הטלתו בוצעה העבירה הראשונה בכתב האישום המתיחס לשנת המס 2012 (המועד להגשת הדוח בשנת 2013). אין מדובר במקרה בו העבירה בוצעה בסתר למועד פקיעתו של המאסר המותנה או במאסר על תנאי אשר הוואר והופר רק לאחר הארכתו (ראו והבחינו ענין סעדייה).

22. איני מתעלמת מהמלצת שירות המבחן לביטול הרשות נשפטת, ומהערכתו שעונש של עבודות שירות עימיק את מצוקתה הרגשית והכלכלי של נשפטת. יחד עם זאת, כידוע, ומבל' למעט מחשבותה, המלצה השירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט השוקל שיקולים רחבים מלאה הנתקלים על ידי שירות המבחן. יתרה מכך, מעין

בתסקירות עולה כי גם התרשומות שירות המבחן היא כי הרשותה בתיק הקודם לא היוותה גורם מرتיע דו' לנשمة ואף צינה חשיבות ענישה קונקרטית בענינה (גם שלדעת שירות המבחן ניתן להסתפק בצו של"צ).

23. סוף דבר - בראי כל המפורט, וטור איזון בין הנسبות המפורטות לעיל והראיות לעונש אשר הוגש, איןנו מוצאת כי מתקייםיחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי לנשמה מן הרשותה, לבין חומרת העבירה מצדיק את ביטול הרשותה או כי יש מקום להורות על ביטול הרשותה באופן חלקו או מלא על מנת להימנע מהפעלת המאסר המותנה התלו' ועומד כנגדה. יש לשוב ולצין כי השימוש באישור הרשותה בענינו של נאשם נגדו תלוי ועומד מסאר על תנאי יעשה רק במקרים חריגים ביותר גם לפניה אליה הפנה הסגורה (ראו לשם הדוגמא: ת"פ 1088/04 מדינת ישראל נ' מיסילון (14.3.2005). נכון כל המפורט, הבקשה לביטול הרשות הנשמה באופן מלא או חלקו (וגם אם ניתן לבטל הרשותה באופן חלקו כפי שטען הסגורה) נדחתה.

קביעת מתחם העונש ההולם

24. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקנון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגגת ובנסיבות ביצוע העבירה. העבירות אשר בוצעו על ידי הנשמה פוגעות בשיטת גביית המס ופעמים רבים אף גורמות לחסר של ממש בקיופת המדינה. מביצוע העבירות נפגע פיקוח רשות המסים, כשייטת המס מבוססת על האמון בנישום שגייש דיווחיו חוק ושיטת חישוב המס וגביהו מבוססת על הדוחות המוגשים על ידי נושאים ועל אמונותם. ערך חברתי נוסף שנפגע הוא שוויון נטל המס. התיחסות שלchnית לאי קיום הוראות החוק עלולה להביא אף להיעדר המוטיבציה של כלל הציבור משלמי המסים לדוחות ולשלם מסיהם כנדרש על פי חוק. הגם שהעבירות הנדרגות מכונות לא אחת "עבירות טכניות", הנזק אשר נגרם מביצוען לערכים המוגנים אינו טכני כלל ועיקרי. לעיתים ביצוען אף מביא לחסר של ממש בקיופה הציבורית.

25. באשר לנسبות ביצוע העבירות, המדובר במקרה זה בביצוע שיטתי של עבירות על פני 5 שנים מס, 2012-2014-2017. מחזרי הנשמה 1 לשנים 2012 - 2014-2015 נמכרים (לשנת 2012 - 321,385 ₪, לשנת 2014 - 325,560 ₪ ולשנת 2015 - 336,855 ₪) ובכך יש כדי להביא למיתון מה בנסיבות. נתתי דעתך לקשיים הכלכליים שברקע ביצוע העבירות, למצוות הרפואי של בעלה של הנשמה שהטיפול בו קיבל עדיפות ראשונה לטענתה, וכן למקרה הנטענת כלפיה על ידי משרד יועצי המס ממנה קיבללה שירותים ובכלל זאת לטענה בדבר איומים שקיבלה מגורמים עולמיים בקשר לצ'קים שמסרה למשרד הנהלת החשבונות ואשר נמסרו על ידו לטענתה לגורמים בשוק האפור. מבלתי להתעלם מהकשיים המשמעותיים ומורכבות הנسبות, כפי שצייני לעיל, בראי השיטתיות שבביצוע העבירות, משך ביצועה והעובדה שבוצעו בעת שמאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדה, תוך שוף בוצעו במסגרת חקרה נוספת אותה פתחה הנשמה, קשה לתת לנسبות אלה משמעות ממתנת באופן ניכר ומשמעותי. בראי הרשותה הקודמת ברוי כי הנשמה אף הבינה היטב את חובהו החקלאית ואת המשמעות של אי קיומן בכל שנה ושנה אך בחירה לפועל כאמור באופן שיטתי, וועליה כי לא הורתעה דיה מהמאסר המותנה התלו' ועומד כנגדה.

26. שקלתי את עתירת הסגורה להתייחס בנسبות לכל העבירות כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה, ובהתאם אף לקבוע אותן ייחדיו "כעבירה נוספת אחת" לשם הארצת המאסר המותנה התלו' ועומדת כנגד הנשמה

חלף הפעלו. ביחס לקביעת כל העבירות כאירוע לצורך קביעת מתחם ענישה, בדרך כלל יתייחס בית המשפט לכל עבירה מסווג העבירות דן כאירוע נפרד (ראו עפ"ג (מרכז) 46140-11-13 מדינת ישראל נ' צץ (19.1.2014) ורע"פ 1688/14 צץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014) שם נדחתה בבקשת רשות ערעור שהגיש המבקש (להלן: "ענין צץ"). יחד עם זאת, ישנים מקרים בהם על פי מבחן הקשר ההדוק ההתיחסות היא כאירוע אחד (ר' עפ' 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: "הלכת ג'ابر").

27. מבלי לשלול את הטענה לפיה במקרים מתאימים, גם בקשר לעבירות מהסוג הנדון נכון להתייחס לכלל העבירות כאירוע עונשי אחד וכך כעבירה נוספת בקשר לתחולתו של סעיף 56(ב) לחוק העונשין, לטעמי אין זה נכון לקבוע כאמור במקורה הנדון. בלבד מהעובדה שהנאשמה ביצעה את העבירות במשך 5 שנים מס, תוך שאף קיימים נתק בין העבירות, בשנת 2013, ואין המذובר בביטוי הרציף, הרי שבכל עת יכולה הייתה הנאשמה לחודל מביצוע העבירות, וכל אחת מהן בוצעה באופן עצמאי, אך בחרה היא להמשיך ולבצען. חלון אף בוצע כאמור אף לאחר הגשת כתב האישום דן.

אמנם לטענת הנאשמה הרקע לביצוע העבירות כולל הוא קושי כלכלי ואישי, אך לא די ברקע משותף נתען מסוג זה כדי לקבוע כי המעשים הם בעלי קשר פנימי הדוק כך שהם מהווים פרשה אחת (ראו והשו רע"פ 217/85 קונפורטני נ' מדינת ישראל (29.12.1985). נתתי דעתך גם לקביעות בית המשפט העליון בע"פ 264/83 שרי נ' מדינת ישראל (28.5.1985) (להלן: "ענין שרי"), אך בחינת העובדות שם מלמדת על שינוי ממשי מעניינו. בענין שרי, אשר עסוק בעבירות זיווג ומרמה נקבע קיומו של קשר פנימי הדוק בין המעשים כך שביצוע עבירת הזוג היהו אמצעי לביצוע המרמה, שתי חוליות הקשורות זו לזה. אין זה המקירה בעניינו.

עינתי בפסקה הנוספת אליה הפנה הסגנון המלמדת כי קיימים מקרים בהם גם בסוג העבירות הנדון קבועו בתיק המשפט מספר עבירות "כעבירה נוספת" לצורך הארצת מאסר על תנאי. בכלל זאת, עינתי בע"פ (ח'') 1642/04 לב נ' מדינת ישראל (3.5.2005) ובע"פ (ח'') 311/97 מדינת ישראל נ' בן יוסף (5.2.1998) (להלן: "ענין בן יוסף"). חשוב לציין שביהם, בשונה מעניינו, צוין כי המذובר בביטוי רציף של עבירות ובעניין בן יוסף אף בפרק זמן קצר יחסית . אני כאמור איני סבורה כי ניתן לקבוע כך בעניינו, מבלי לפסול את האפשרות לקבוע כאמור במקרים מתאימים. אקדמיים את המאוחר ואבהיר כי גם לו הייתה מוצאת לקבוע את כלל העבירות "כעבירה נוספת", בכל מקרה איני סבורה כי נסיבותו של המקירה מצדיקות את הארצת המאסר המותנה התלויה ועומדת כנגד הנאשמה או שייתה זה בלתי צודק להפעילו.

28. באשר למיניות הענישה הנהוגת, כפי שקבעתי בת"פ (שלום ת"א) 52696-08-16 מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' א.ג. אוקיינוס בע"מ (28.10.2019) (ערעור תלוי ועומד), הדומה בחלק מסויבוטוי, מיניות הענישה הנהוגת בעבירות הנדרנותמושפעת מהשיטיות שבמעשים והיקפם, מהנזק שנגרם, כמו גם מהסתמת המחדל. בדרך כלל תחתית מתחם הענישה נקבעת בהסתמת המאשימה למאסר על תנאי ותקרתו למאסר ממשי בן 8 חודשים בגין כל עבירה כאירוע. ניתן ללמידה באופן רגיל מיניות הענישה היא מוחשית וכוללת עונשי מאסר משמעותיים לריצוי מאחרוי סוג ובירח, בעיקר מקום בו לא הוסרו המחדלים ובهم דובר בעבירות אשר נערכו בשיטיות או בסכומים גבוהים. ראו רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.7.2013) (להלן: "ענין יצחקיאן"), רע"פ 4323/14 מולדובן נ' מדינת ישראל

(26.06.2014) רע"פ 288/13 אלחלואה נ' מדינת ישראל (14.01.2013), רע"פ 3120/14 נעים נ' מדינת ישראל (08.05.2014)

29. לצד זאת, לעיתים, במקרים מתאימים, ובכלל זאת במקרים בהם לא הוסרו המחדלים כלל או הוסרו באופן חלקי גוזרים בתם המשפט בגין ביצוע העבירות עונשי מסר לRICTSI בעבודות שירות, לצד עונשה צופה פני עתיד וקנס. ראו לשם הדוגמא: ע"פ (מחוזי י-מ) 10/2038 לוק נ' מדינת ישראל (15.3.2010), עפ"ג (מחוזי מרכז) 42790-01-14 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי כלכלה נ' דהן (25.2.2014), ת"פ (ת"א) 16-11-16 מע"מ ת"א 1, 2 נ' אס אקס אופנה (28.4.2019), ת"פ (שלום רח') 10-12-17048 מדינת ישראל נ' א.מ. מדים ואח' (23.12.2013), ת"פ (ת"א) 17979-12-15 מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' גרפ' פרויקטים בע"מ (31.1.2018). בדרך כלל, כאשר הוסרו מלא מחדלי כתוב האישום והנאשם נעדר עבר פלילי, נוהגים בתם המשפט לגזר על נאשימים המורשעים בעבירות מהסוג הנדון עונש צופה פני עתיד לצד קנס בלבד.

30. לאחר בחינת כל המפורט לעיל, מתחם עונש המאסר בגין כל עבירה כאירוע יקבע בין מסר מותנה לבין 8 חודשים מסר בפועל לצד עונשה נלוויות. המתחמים יחפפו ביניהם במידת מה בעת קביעת עונשה של הנאשمة.

31. לעניין מתחם הקנס, כיוון, בסוג זה של עבירות קיימת חשיבות לעונשה כספית ממשית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד ביצוען של העבירות. גובה הקנס מושפע מהנסיבות מושא כתוב האישום, מהshitiot שביבוצע העבירות ומשם אי הדיווח. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתה הכלכלית של הנאשمة.

נתתי דעתך לטענות ב"כ הנאשمة בדבר מצבה הכלכלי הקשה של הנאשمة, חובותיה, מצבה האישי המורכב, מצבו הביריאוטי המורכב של בעלה בו היא מטפלת והעובדת שבולה והיא מתגוררים כיום אצלם ואין להם בית מגורים משלהם. נתתי דעתך גם למפורט בתסaurus, אשר פורט בהרחבה לעיל. עינתי בנ/1, אוסף המסמכים אשר הוגשה, בין היתר מכתבה של בתה של הנאשمة, תצהירה של הנאשمة עצמה, מסמכים רפואיים, צו היכnos של בית המגורים של הנאשمة ומיכרטנו, וכן בדוח התיקים לחיב על שם הנאשمة, בעלה והנאשمة 1. בנוסף, עינתי בתוצאות בדבר חובות נתענים לשוק האפור מהעת האחונה וכן בנ/3, מכתבה של הנאשمة.

בראי כלל המפורט לעיל, מבלי שאני מתעלמת מנסיבות ביצוע העבירה המפורטות, ובכללן השיטתיות ומספר העבירות, אך גם לאור היקפי הנסיבות הנמווכים בשנות המס הרלוונטיות ותוצאות המס, מצאתי להעמיד את מתחם הקנס לנאשمة בין 4,000 ₪ לבין 20,000 ₪ לצד התchiebot להימנע מביצוע העבירה; לנאשمة 1 בין 5,000 ₪ לבין 20,000 ₪.

הנסיבות הקונקרטיות

32. במקרה הנדון לא מתקיימות נסיבות המביאות לחריגה לפחות או לחומרה מהמתחמים שנקבעו. הנאשمة, ילידת שנת 1955, נשואה ואם לשתי בנות. בשנים האחרונות נסיבות חייה אין פשوط ורצופות בקשימים אישיים, כלכליים ובריאותיים אשר נתנו בה אותן. נסיבותה כאמור מפורטות בהרחבה בתסaurus שירות המבחן, ואני מוצאת לחזור

עליהן באופן מפורט גם מטעמי צנעת הפרט. בנוסף, במעמד הטיעון לעונש הוגשה אסופה המסמכים נ/1, התומכת בדברי הנאשםת בקשר לקשרים שחוותה בשנים האחרונות. נתתי דעתך לקושי שחוויות בני משפחתה של הנאשםת ולקושי הצפוי להם ככל שייגזר על הנאשםת עונש של מאסר ولو בעבודות שירות. כך עינתי במכבת ביתה של הנאשםת אשר צורף כחלק מנ/1 ואף במכבתה של הנאשםת נ/3. שקלתי גם את מצבו הרפואי המורכב של בעלה של הנאשםת בו היא מטופלת בטיפול יומיומי, ואת דבריה לפיהם הוא מתלווה אליה לעבודה. לא נעלם ממנה גם קושי כלכלי צפוי לנאשםת ובבעלה ככל שהיא עליה לרצות עונש מאסר ولو בעבודות שירות ובשל כך להיעדר מניהול עסקה.

33. שקלתי לזכות הנאשםת את הodiaה וחיסכון הזמן השיפוטי על ידה (ambil להתעלם מכך שניתנו לה מספר לא מועט של דוחיות מאז הגשת כתב האישום, והתקיימו לא מעט דינונים על מנת לאפשר לה להסיר את מחדלי כתב האישום). בנוסף, שקלתי לזכותה את המפורט בתסaurus לפי קיבלה אחריות מלאה על ביצוע העברות וביטהה הכרה בחומרת המעשים, כשלבדuria התקשתה להפעיל שיקול דעת תקין בניהול עסקה בתקופה הרלוונטית לאור מצבה האישי המורכב. חרטתה של הנאשםת איננה רק מהפה החוצה, שכן הנאשםת הצליחה בסופו של יום להסיר את מחדלי כתב האישום, אין מדובר בעניין של מה בכך ויש לברך על כך. כדי, להסרת מחדלים בסוג זה של עבירות ממשמעות רבה לעניין הענישה. הסרת המחדלים גם היא מעידה על קבלת האחריות ולמדת שאיננה רק מהפה החוצה (רע"פ 7851/13 חדר עודה נ' מדינת ישראל (03.09.2015)).

34. לצד האמור לא ניתן להתעלם מכך שלחוות הנאשםת הרשעה קודמת ביצוע חמיש עבירות זהות בתיק הקודם מחודש נובמבר 2012 (ת/1, ת/2). במסגרת גזר הדין בתיק הקודם נוצר על הנאשםת, בין היתר, מאסר על תנאי בגין חמשה חוזדים לתקופה בת שלוש שנים, כשהתנאי הוא שהנאשםת לא תעבור תוך שלוש שנים את העברות בהן הורשעה. למפורט לעיל, בקשת הסגנון לבטל את הרשותה הנאשםת (באופן מלא או חלק) על מנת שהמאסר על תנאי התלי וועומד כנגדה לא יופעל נדחתה על ידי מהኒמקים אשר פורטו לעיל. גם בקשו החולפות כי ההתייחסות לכל העבירות שביצעה הנאשםת תהיה "כאל עבירה אחת נספת" לשם הארכת המאסר המותנה התלי וועומד כנגדה נדחתה. בנוסף, וכי שצינתי לעיל, גם אם ניתן היה להתייחס לכל העבירות "כעבירה אחת נספת", תוך קביעה שהמאסר על תנאי התלי וועומד כנגדה הוא בר הפעלה ולא חב הפעלה, איני מוצאת כי במקרה זה נכון להורות על הארכתו.

35. על פי סעיף 56 לחוק העונשין רשאי בית המשפט לצוות, מטעמים Shirshmo, על הארכת תקופת התנאי, אם שוכנע שבנסיבות העניין לא יהיה זה צדק להפעילו. במקרה דנן, גם לדעת שירות המבחן, נראה כי הנאשםת לא הורתעה דיה מהמאסר על תנאי התלי וועומד כנגדה ופעלה לביצוע עבירות, לאחר הרשותה הקודמת המפורטת בת/1 ובஸמוך לה. בנוסף, וכי שצינתי לעיל, חלק מהعبירות אף בוצעו על ידי הנאשםת בעת שכבת האישום דנן התנהל כנגדה. לא התרשםתי כי מדובר בנאשםת שהשתקמה. כמו כן, אורכו של המאסר על תנאי התלי וועומד כנגדה הנאשםת אינו בלתי-מידתי, חריג או מכוביד ביחס לעבירות בהן הורשעה. בנסיבות אשר נוצרו, לא מצאת כי לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי. נהפקיד הוא, להשקפת, ישנה חשיבות רבה להפעלת המאסר המותנה כנגד הנאשםת תוך תקווה שבכך תורתע הנאשםת, אשר ביצעה עבירות מרובה שונות מס ארוכות, ולא תבצעו פעם נוספת. יש לציין עוד שגם כוים הנאשםת מנהלת ובעלת חברה.

36. עוד יש לזכור שבסוג זה של עבירות נקבע לא אחת שיש ליתן משקל ממשי לאינטראס הציבורי, בדמות הרעתה הנאשם והרעתה הרבבים, וכי האינטראס הציבורי מקבל בכורה על פני נסיבות אישיות (ראו: רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015) וענין יצחקיאן). נוכח המפורט, בראוי הרשותה הקודמת, ומבליל להתעלם מנסיבות אישיות המורכבות של הנאשםת ובני משפחתה ומהסרת המחדלים על ידה, אף איני מוצאת מקום את הנאשםת בתחום הענישה כפי שקרה פעמים רבות מקום בו מוסרים מחדלי כתוב האישום (ובמקרים חריגים אף כשלא מוסרים במלואם).

37. בראוי כל הנסיבות והרשעתה הקודמת, ימוקם עונשה של הנאשםת בחלק התיכון של תחום הענישה אך לא בתחוםו, ויקבע כעונש מאסר קצר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות. בנוסף, בנסיבות האישיות המורכבות של הנאשםת, עונש המאסר שייגזר ועונש המאסר המותנה אשר יופעל ירצו בחופף כפי שאף הסכמה המאשרה באופן ראווי.

38. סוף דבר, אני גוזרת על הנאשםות את העונשים הבאים:

א. לנאשםת 2: מאסר בפועל לתקופה של חודשים, אשר ירצה בדרך של עבודות שירות על פי חווות דעת הממונה על עבודות השירות, ב"מרכז יום מרkos", שדרות הנרכיסים 41, רמת גן. הנאשםת תהיה責burden על ריצוי העונש ביום 01.04.20 בשעה 08:00 במקדת מחוץ למרכז, ייח' עבודות שירות, רملלה. מובהר כי יתכונו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בヵוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשםת המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות. בנוסף, אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בין החמשה וחודשים שהושת על הנאשםת בת"פ (ת"א) 10-12-17747 בחופף לעונש המאסר בעבודות שירות אשר נוצר כתוצאה כתרצה הנאשםת חמישה חודשים מאסר בעבודות שירות.

ב. לנאשםת 2: מאסר על תנאי למשך שישה חודשים, לתקופה של שלוש שנים, והתנאי שהנאשםת לא תעבור עבירה על פי פקודת מס הכנסת מסווג עוון או פשע.

תקופת המאסר על תנאי תכנס למועד החל מיום 20.05.01.

ג. לנאשםת 2: קנס בסך 4,000 ₪ או שלושים ימי מאסר תמורתו, לאחר שנתי דעתו לטענות בדבר מצבה הכלכלי הקשה. הקנס ישולם ב- 24 תשלום חודשים, שווים ורציפים, כשרהASON בהם ביום 20.01.06. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ד. אני מורה על מתן התחייבות של הנאשםת 2 בסך 20,000 ₪, להימנע במשך שנתיים החל מיום 20.05.01 מביצוע עבירות מס מסווג פשע או עוון על פי פקודת מס הכנסת. הנאשםת תצהיר את האמור בפרוטוקול לאחר מתן גזר הדין. ההתחייבות תיכנס לתקופה החל מיום 01.05.20.

ה. לנאשםת 1, שהיא חברת פעולה, קנס בסך 8,000 ₪. הקנס ישולם ב- 24 תשלום חודשים, שווים ורציפים,

כשהראשון בהם ביום 20.09.01. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

המציאות תשלח עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה כסלו תש"פ, 23 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.